

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 788

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 noiembrie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.217 din 20 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) și art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2-4	Decizia nr. 1.322 din 11 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	7-9
Decizia nr. 1.319 din 11 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 1.325 din 11 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 1.320 din 11 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	5-7	Decizia nr. 1.357 din 13 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	10-11
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.483. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea Planului de acțiune pentru asigurarea securității transfuzionale față de riscul de transmitere posttransfuzională a infecției cu virusul West Nile la om	12-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.217**

din 20 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) și art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) și art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Valentin Găman în Dosarul nr. 3.997/317/2009 al Tribunalului Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.332D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.997/317/2009, **Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) și art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurentul petent Valentin Găman cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 651 din 2 martie 2010, pronunțate de Judecătoria Târgu Cărbunestii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (1), art. 16, art. 24 și art. 53, precum și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, după cum urmează:

— art. 102 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 contravine art. 53 alin. (2) teza a doua din Constituție, deoarece „institue un regim sancționator

contravențional, cu consecința posibilității aplicării, în mod cumulativ, de sancțiuni [...]” iar dispozițiile lit. e) a alin. (3) din articolul menționat încalcă art. 15 alin. (1) din Constituție, „în condițiile în care prevăd o restrângere excesivă a dreptului la circulația pe drumurile publice”;

— art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), „în condițiile în care prevăd două modalități de desfășurare a activității de constatare a contravențiilor”, și ale art. 24, deoarece „contravenientul nu beneficiază de prezumția de nevinovăție în timpul etapei administrative în care i se aplică o sancțiune de către un polițist”, acuzațiile aduse fiind „acuzații penale în sensul Convenției”;

— art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 înfrânge art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, deoarece „hotărârea pronunțată de către instanța de judecată este supusă doar recursului”, fiind exclusă „folosirea căii de atac a apelului în mod cu totul nejustificat”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 102 alin. (3) și art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 102 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002: „*Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a următoarelor fapte:*

a) *conducerea sub influența băuturilor alcoolice, dacă fapta nu constituie, potrivit legii, infracțiune;*

b) *conducerea vehiculului cu defecțiuni grave la sistemul de frânare sau la mecanismul de direcție, constatate de poliția rutieră împreună cu specialiștii Registrului Auto Român;*

c) *neoprirea la trecerea la nivel cu calea ferată când barierele sau semibarierile sunt coborâte ori în curs de coborâre sau când semnalele cu lumini roșii și/sau sonore sunt în funcțiune;*

d) *abrogat;*

e) *depășirea cu mai mult de 50 km/h a vitezei maxime admise pe sectorul de drum respectiv și pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, constatată, potrivit legii, cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic.”;*

— Art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002: „*În cazurile prevăzute la alin. (2), procesul-verbal se poate încheia și în lipsa contravenientului, după stabilirea identității conducătorului de vehicul, menționându-se aceasta în procesul-verbal, fără a fi necesară confirmarea faptelor de către martori.”*

Alin. (2) al art. 109, la care face referire textul de lege criticat, prevede că se poate face constatarea contravențiilor și cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.

— Art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: „*Dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ a tribunalului. Motivarea recursului nu este obligatorie. Motivele de recurs pot fi susținute și oral în fața instanței. Recursul suspendă executarea hotărârii.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (1) privind universalitatea, art. 16 care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 24 care garantează dreptul la apărare și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, este invocată și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Hotărârea pronunțată în *Cauza Anghel contra României*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

Referitor la susținerea prin care se contestă reglementarea cumulativă a mai multor sancțiuni pentru aceeași faptă, se constată că, în cazul săvârșirii unor contravenții la regulile de circulație rutieră, reglementarea prin lege, pe lângă sancțiunea principală — amenda —, și a uneia sau mai multor sancțiuni complementare nu este de natură a încălca prevederile constituționale invocate, aceste sancțiuni având drept scop înlăturarea stării de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise.

În continuare, Curtea reține că normele legale criticate se aplică tuturor persoanelor prevăzute în ipoteza acestora, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, și nu încalcă dreptul la apărare. Persoana contravenientă nemulțumită de sancțiunea aplicată prin procesul-verbal de contravenție, indiferent dacă procesul-verbal de contravenție a fost încheiat în prezența sau în lipsa sa, are deschisă calea plângerii la instanța de judecată, în conformitate cu art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 195/2002, beneficiind de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil, și poate formula apărărilor pe care le consideră necesare. Curtea a subliniat, în acest sens, în jurisprudența sa referitoare la dispoziții ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, legea-cadru în materie contravențională, că, chiar dacă procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, atunci când este formulată plângere împotriva acestuia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului, așadar și de a examina probele care stau la baza aplicării sancțiunii contravenționale, obținute cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, la care face referire autorul prezentei excepții în motivarea acesteia. În acest sens, art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 stabilește că „*Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării”*. Așadar, instanțele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului, din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 606 din 6 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 16 iunie 2010.

În ceea ce privește dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, Curtea reține că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.159 din 28 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 8 noiembrie 2010, Curtea a statuat că accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înlătuiește justiția, iar legiuitorul are competența exclusivă de a reglementa cu privire la regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și cu privire la exercitarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, astfel că poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Totodată, Curtea a reținut că Legea fundamentală nu cuprinde prevederi prin care să se stabilească căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, stipulând în art. 129 că acestea se exercită „*în condițiile legii*”. De aceea, instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de atac, nu este contrară principiului accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil.

În fine, în ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea observă că textul constituțional se referă exclusiv la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți prevăzute de Constituție, iar normele criticate nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere. Pe de altă parte, alin. (1) al art. 53 prevede, între alte situații, că exercițiul unor drepturi poate fi restrâns și pentru apărarea drepturilor și a libertăților cetățenilor.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine modificarea soluției pronunțate cu acel prilej, atât aceasta, cât și argumentele pe care s-a bazat își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) și art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și ale art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Valentin Găman în Dosarul nr. 3.997/317/2009 al Tribunalului Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.319

din 11 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mariana Marin în Dosarul nr. 2.179/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.352D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.179/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Mariana Marin cu ocazia soluționării cererii de revizuire formulate de Societatea

Comercială „Rer-Recuperare Ecologică și Reciclare” — S.R.L. din București împotriva Deciziei civile nr. 769/R din 10 februarie 2010, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 967/3/2009.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale „art. 21 alin. (2) teza întâi” și art. 20 alin. (2), coroborate cu prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „prin posibilitatea juridică pe care o creează de a desființa o hotărâre judecătorească intrată în puterea de lucru judecat”. În acest sens invocă Decizia nr. 28.319/03 din 6 octombrie 2010, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Ștefan contra României*.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992 să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă, potrivit căroră: „Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri date de o instanță de recurs atunci când evocă fondul se poate cere în următoarele cazuri: [...]”

5. dacă, după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților, ori dacă s-a desființat sau s-a modificat hotărârea unei instanțe pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere.”

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (2) și art. 20 alin. (2), coroborate cu prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la garantarea accesului liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra dispozițiilor de lege sus-citate s-a mai pronunțat, constatând că sunt constituționale. Astfel, prin Decizia Curții Constituționale nr. 876 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 28 iulie 2010, Decizia nr. 29 din 12 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 26 februarie 2010, și Decizia nr. 266 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 19 mai 2008, Curtea a statuat că dispozițiile art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă reprezintă reguli de procedură ce reglementează revizuirea ca o cale extraordinară de atac pentru reformarea hotărârilor

judecătorești. Aceste dispoziții legale sunt norme de procedură, iar, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, procedura de judecată și exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt stabilite numai prin lege. Din aceste norme constituționale reiese că legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Constituție și prin actele juridice internaționale la care România este parte.

Tot cu aceleași prilejuri Curtea a constatat că revizuirea este o cale extraordinară de atac promovată pentru a îndrepta erorile de fapt, în scopul restabilirii adevărului în cauză, ceea ce este în deplină concordanță cu prevederile art. 124 din Constituție privind înfăptuirea justiției. Interesul legat de stabilitatea hotărârilor judecătorești definitive, precum și a raporturilor juridice care au fost supuse controlului instanțelor prin hotărârile respective a impus ca legea să stabilească riguros și limitativ cazurile și motivele pentru care se poate exercita această cale de atac, precum și modul în care acestea pot fi probate.

Din aceste perspective, dispozițiile legale criticate nu aduc atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, întrucât, așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, reglementarea de către legiuitor, în limitele stabilite de Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept nu constituie o restrângere a exercițiului acestora.

Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mariana Marin în Dosarul nr. 2.179/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.320

din 11 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Eurotranzit 2000” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 23.701/212/2009 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.367D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 23.701/212/2009, **Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.**

Excepția a fost ridicată de recurentul Societatea Comercială „Eurotranzit 2000” — S.R.L. din Constanța cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Încheierii din 9 martie 2010, pronunțată de Judecătoria Constanța într-o cauză civilă având ca obiect anularea unei somații de plată, în contradictoriu cu Societatea Comercială „Alb Tip Top” — S.R.L. din Constanța.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia, din eroare, se referă la dispozițiile „Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2001.” În realitate, este vorba de dispozițiile art. 1, art. 4 și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, care, în opinia autorului excepției, sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 24 alin. (1) și art. 44 alin. (2), „în măsura în care raportat la ele și în baza lor o instanță de judecată procedează la interpretarea clauzelor contractuale în raport cu dispozițiile art. 111 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, art. 331—338 din Codul de procedură civilă, art. 969 și art. 977 din Codul civil [...]”

Instanța de judecată și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere privind excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, art. 4 și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următoarea redactare:

— Art. 1: „(1) *Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.*

(2) *Suma ce reprezintă obligația prevăzută la alin. (1), precum și dobânzile, majorările sau penalitățile datorate potrivit legii se actualizează în raport cu rata inflației aplicabilă la data plății efective”;*

— Art. 4: Alineatul (1) este abrogat prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2002 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată;

„(2) *În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată.*

(3) *La citația pentru debitor se vor anexa în copie cererea creditorului și actele depuse de acesta în susținerea cererii.*

(4) *În citație se va face mențiunea că până cel mai târziu în ziua fixată pentru înfățișare debitorul poate să depună întâmpinare, precum și actele ce pot contribui la soluționarea cererii.”;*

— Art. 6 alin. (1) și (2): „(1) *Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.*

(2) *Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.”*

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la egalitate în drepturi, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și art. 44 alin. (2) referitor la garantarea și ocrotirea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra constituționalității dispozițiilor criticate, prin raportare la aceleași norme constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 1.388 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 29 decembrie 2008, Curtea a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 instituie o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, pentru a asigura recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor. Potrivit art. 1 alin. (1) din ordonanță, această procedură se aplică doar în cazul „creanțelor certe, lichide, exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege”. Întrucât ordonanța cu somația de plată, ce urmează a fi emisă de judecător, se va referi doar la obligații de plată a unor sume de bani rezultate din înscrisuri însușite de părți, este justificată cerința ca dovada acestora să se facă prin înscrisuri. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Limitarea este deopotrivă valabilă pentru ambele părți, ele având condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare.

Prin aceeași decizie Curtea a reținut că ordonanța cu somația de plată, emisă de judecător, în măsura în care a rămas irevocabilă, are autoritatea lucrului judecat în privința obligațiilor de plată prevăzute la art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001. Art. 111 din ordonanță exclude autoritatea lucrului

judecat „cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți”, tocmai în scopul de a da posibilitatea părților ca ulterior să își valorifice, conform normelor din dreptul comun, eventualele pretenții de altă natură, izvorâte din aceleași raporturi juridice.

De asemenea, prin Decizia nr. 348 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 27 noiembrie 2003, Decizia nr. 251 din 15 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 6 iulie 2004, Decizia nr. 274 din 24 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 10 august 2004, Decizia nr. 116 din 16 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 20 martie 2006, Decizia nr. 269 din 16 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006, și Decizia nr. 1.148 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 3 ianuarie 2008, Curtea a reținut că, procedura somației de plată reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 fiind o procedură specială în materia executării creanțelor, legiuitorul are dreptul exclusiv de a reglementa procedura de judecată conform atribuțiilor prevăzute de art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, evident cu condiția ca nicio normă de procedură să nu contravină vreunei prevederi constituționale.

Cu acele prilejuri Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate instituie un tratament juridic identic pentru toți creditorii, pe de o parte, și pentru toți debitorii, pe de altă parte. Creditorii și debitorii se află în situații evident diferite. Creditorii sunt îndreptățiți să opteze pentru procedura specială, accelerată în

vederea realizării creanțelor lor, formulând în acest sens cerere și depunând înscrisurile necesare pentru susținerea cererii, iar debitorii au dreptul și posibilitatea combaterii pretențiilor creditorilor, depunând și ei înscrisuri doveditoare.

Soluțiile adoptate de judecător în cadrul procedurii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 nu sunt definitive. Judecătorul poate dispune oricând citarea părților dacă înscrisurile depuse de creditor nu sunt suficient de convingătoare și consideră că sunt necesare lămuriri și explicații suplimentare. Ordonanța cu somație de plată se va emite numai atunci când, în urma examinării înscrisurilor prezentate, se constată că pretențiile creditorului sunt justificate.

Faptul că accesul liber la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, nu este limitat rezultă chiar din dispozițiile ordonanței criticate, care lasă la libera alegere a creditorului dacă vrea să acționeze pentru recuperarea creanțelor sale pe baza regulilor din dreptul comun ori vrea să folosească procedura specială, accelerată, instituită prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001. În ceea ce îl privește pe debitor, acesta poate formula acțiune în anulare împotriva ordonanței cu somația de plată, care se judecă conform regulilor din dreptul comun, inclusiv celor referitoare la exercitarea căilor de atac.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

În fine, critica referitoare la înfrângerea prevederilor art. 44 alin (2) din Constituție nu poate fi reținută ca relevantă în soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 și art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Eurotranzit 2000” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 23.701/212/2009 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.322

din 11 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Marin Daniel Lăzărică în Dosarul nr. 3.052/204/2010 al Judecătoriei Câmpina — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.415D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.052/204/2010, **Judecătoria Câmpina — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de petentul Marin Daniel Lăzărică într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale, în contradictoriu cu intimatul Inspectoratul Județean de Poliție Prahova.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 16, 21 și 24. În acest sens, arată, în esență, că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 ar respecta toate prevederile constituționale invocate dacă în cuprinsul procesului-verbal s-ar putea trece și o relatare a situației de fapt apreciată de petent, deoarece astfel „s-ar proba o faptă pozitivă, nu una negativă”.

Judecătoria Câmpina — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Din examinarea motivării excepției de neconstituționalitate, rezultă că în realitate autorul critică dispozițiile alin. (1) al art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, astfel că instanța constituțională se va pronunța doar asupra acestor dispoziții, care au următorul cuprins: *„Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constatator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 197 din 13 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 29 iulie 2003, a stabilit că legislația contravențională din România intră sub prevederile art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, Curtea a constatat, potrivit jurisprudenței sale aplicabile în materie, concretizate în numeroase decizii, dintre care, de exemplu, Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acestuia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Instanțele de judecată trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

Curtea constată însă că în speță autorul excepției solicită modificarea textului de lege criticat, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale, fiind atributul exclusiv al legiuitorului.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Marin Daniel Lăzărică în Dosarul nr. 3.052/204/2010 al Judecătoriai Câmpina — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.325

din 11 octombrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1, 2 și 3
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 1.888/245/2010 al Tribunalului Iași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.466D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.888/245/2010, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de recurentul Emil Balaure într-o cauză civilă având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate încalcă dreptul la un proces echitabil.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul cuprins:

„Nu se pot recuza judecătorii, rude sau afini ai acelor care stau în judecată ca tutor, curator, consiliu judiciar sau director al unei instituții publice sau societăți comerciale, când aceștia nu au interes personal în judecarea pricinii.

Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.

Pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător.”;

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste texte de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textele de lege criticate instituie anumite condiții în care se poate face recuzarea judecătorilor unei instanțe ori a unei secții a acesteia ori în care se poate formula o nouă cerere de recuzare împotriva aceluiași judecător. Prin urmare, aceste dispoziții legale reprezintă norme de procedură prin intermediul cărora legiuitorul instituie cadrul legal pentru exercitarea dreptului procedural de recuzare, în deplin acord cu art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

Pe de altă parte, dispozițiile de lege criticate realizează o veritabilă protecție a justițiabilului împotriva încercărilor

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 1.888/245/2010 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.357

din 13 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Florea Pârnu în Dosarul nr. 4.716/4/2010 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

nejustificate de tergiversare a soluționării cauzei, restrângând posibilitățile părților de a solicita suspendarea judecării cauzei doar la acele situații care se justifică rațional.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității aceluiași dispoziții legale, criticate în raport cu aceleași prevederi constituționale, cu argumente similare, formulate de același autor, însă în alte cauze aflate pe rolul instanțelor judecătorești. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 741 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 4 iunie 2009, și Decizia nr. 1.115 din 10 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 5 octombrie 2009, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, cele statuate anterior de Curte își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 278 din 11 ianuarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 4.716/4/2010, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Florea Pârnu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin instituirea unui regim sancționator contravențional, cu consecința posibilității aplicării, în mod cumulativ, a 3 sancțiuni, constând în puncte de amendă,

suspendarea exercitării dreptului de a conduce pe timp limitat și puncte de penalizare, se încalcă principiul constituțional potrivit căruia pentru o singură faptă, fie ea penală, contravențională sau delictual civilă, se aplică o singură pedeapsă — sancțiune.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că aplicarea pentru aceeași contravenție atât a unei sancțiuni principale, cât și a uneia complementare nu contravine Constituției, scopul acestor sancțiuni fiind diferit.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, cuprinse în art. 96 privind sancțiunile contravenționale complementare, potrivit cărora: „(1) *Sancțiunile contravenționale complementare au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege și se aplică prin același proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzii sau avertismentului.*

(2) *Sancțiunile contravenționale complementare sunt următoarele:*

- a) *aplicarea punctelor de penalizare;*
- b) *suspendarea exercitării dreptului de a conduce, pe timp limitat;*
- c) *confiscarea bunurilor destinate săvârșirii contravențiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență ori folosite în acest scop;*
- d) *imobilizarea vehiculului;*

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Florea Pârvu în Dosarul nr. 4.716/4/2010 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

e) *radierea din oficiu a înmatriculării sau înregistrării vehiculului, în cazurile prevăzute la art. 17 alin. (4);*

f) *abrogat.*

(3) *Pentru încălcarea unor norme la regimul circulației, pe lângă sancțiunea principală sau, după caz, una dintre sancțiunile contravenționale complementare prevăzute la alin. (2) lit. c), d) și f), în cazurile prevăzute la art. 108 alin. (1) se aplică și un număr de 2, 3, 4 sau 6 puncte de penalizare.*

(4) *În cazul cumulului de 15 puncte de penalizare suspendarea exercitării dreptului de a conduce se dispune de către șeful poliției rutiere din județul sau municipiul București care îl are în evidență pe titularul permisului de conducere.*

(5) *Confiscarea se dispune de către poliția rutieră prin procesul-verbal de constatare a contravenției, odată cu aplicarea sancțiunii amenzii.*

(6) *Sunt supuse confiscării:*

a) *mijloacele speciale de avertizare luminoase și sonore deținute, montate și folosite pe alte autovehicule decât cele prevăzute la art. 32 alin. (2) și (3);*

b) *dispozitivele care perturbă funcționarea mijloacelor tehnice de supraveghere a traficului;*

c) *plăcuțele cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare care nu corespund standardelor în vigoare și care sunt montate pe vehicule;*

d) *[...]*

(7) *Imobilizarea unui vehicul constă în scoaterea acestuia în afara părții carosabile, pe acostament sau cât mai aproape de marginea drumului, și punerea lui în imposibilitate de mișcare prin folosirea unor dispozitive tehnice sau a altor mijloace de blocare.*

(8) *Imobilizarea unui vehicul se dispune de către polițistul rutier, ca urmare a săvârșirii de către conducătorul acestuia a uneia dintre faptele prevăzute la art. 117 alin. (1).”*

Nu se precizează de către autorul excepției textul sau textele constituționale pretins a fi încălcate prin dispozițiile legale criticate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta nu este motivată, autorul acesteia nefăcând referire la niciun text ori principiu constituțional încălcat, contrar dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „*Sesizările trebuie făcute în forma scrisă și motivate*”.

În consecință, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, într-o atare situație, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, nefiind îndeplinită o cerință imperativă în ceea ce privește sesizarea Curții.

Prim-magistrat-asistent,

Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind aprobarea Planului de acțiune pentru asigurarea securității transfuzionale față de riscul de transmitere posttransfuzională a infecției cu virusul West Nile la om

Văzând Referatul de aprobare al Direcției sănătate publică și control în sănătate publică nr. R.L. 2.114/2011, având în vedere prevederile art. 6 lit. f) pct. 1 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale anexei nr. 4 lit. d) la Legea nr. 282/2005 privind organizarea activității de transfuzie sanguină, donarea de sânge și componente sanguine de origine umană, precum și asigurarea calității și securității sanitare, în vederea utilizării lor terapeutice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Planul de acțiune pentru asigurarea securității transfuzionale față de riscul de transmitere posttransfuzională a infecției cu virusul West Nile la om, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Sănătății, prin Direcția sănătate publică și control în sănătate publică, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, Institutul Național de Sănătate Publică București, Institutul Național de Hematologie

Transfuzională „Prof. Dr. C.T. Nicolau” București, centrele de transfuzie sanguină județene și al municipiului București, unitățile de transfuzie sanguină din cadrul unităților sanitare publice și private vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ritli Ladislau

București, 24 octombrie 2011.
Nr. 1.483.

ANEXĂ

PLAN DE ACȚIUNE pentru asigurarea securității transfuzionale față de riscul de transmitere posttransfuzională a infecției cu virusul West Nile la om

I. Introducere

Informații generale despre infecția cu virusul West Nile

Virusul West Nile este un virus anvelopat, ARN, cu dimensiuni de 50 nm, care aparține familiei Flaviviridae. În ciclul natural de transmitere a bolii sunt implicate păsările (rezervorul natural al virusului) și țânțarii (vectorii) care transmit infecția prin înțepătură la om și la animale (considerate gazde accidentale).

Deși în majoritatea cazurilor transmiterea se realizează prin înțepătura de țânțar, într-un număr foarte mic de cazuri virusul West Nile (WNV) se poate transmite de la om la om prin sângele transfuzat, transplant de organe, alăptare și chiar în timpul sarcinii de la mamă la făt.

La om, în majoritatea cazurilor, infecția este asimptomatică. În 15—20% din cazuri apar manifestări clinice cum ar fi: febră, mialgii, dureri de cap, anorexie, greață, vărsături, rash cutanat maculopapular.

Mai puțin de 1% din pacienți prezintă manifestări neurologice de meningoencefalită, prin afectarea sistemului nervos central. Boala neuroinvasivă este caracterizată prin febră ridicată, dureri de cap, redoarea cefei, dezorientare, comă, tremor, convulsii, slăbiciune musculară, pierderea vederii, pierderea sensibilității și paralizie, are o evoluție severă, iar sechelele neurologice se pot manifesta pe termen lung. Mortalitatea la această categorie de pacienți este de 10%. Factorii de risc pentru dezvoltarea manifestărilor neurologice sunt: vârsta peste 50 de ani și pacienții imunodeprimați.

Simptomele clinice apar după un interval de 2—14 zile din momentul infecției. Viremia apare la 1—3 zile după infecție și se menține 1—11 zile. Astfel majoritatea indivizilor prezintă viremie înainte de apariția simptomelor clinice. Seroconversia (IgM anti-WNV) apare după 7—8 zile de la infecție.

Controlul bolii poate fi realizat prin următoarele măsuri:

- a) măsuri de control al vectorilor;
- b) educația populației în ceea ce privește autoprotecția și cooperarea la programele prevenționale.

Pe lângă aceste măsuri cu caracter general, este necesară stabilirea unor măsuri specifice în domeniul transfuziei sanguine cu scopul de a menține calitatea și securitatea transfuzională, în cazul apariției de cazuri de boală neuroinvasivă la om pe teritoriul țării, în populația de potențiali donatori de sânge, precum și de a asigura necesarul de componente sanguine.

II. Obiectiv

Prezentul plan de acțiune are drept obiectiv prezentarea măsurilor care trebuie luate de către Ministerul Sănătății (MS), Institutul Național de Hematologie Transfuzională „Prof. Dr. C.T. Nicolau” București (INHT), centrele de transfuzie sanguină (CTS), unitățile de transfuzie sanguină din unitățile sanitare (UTS), în vederea prevenirii transmiterii WNV prin transfuzie.

III. Context

III.1. Situația în Uniunea Europeană

Situația epidemiologică creată de creșterea numărului de cazuri de infecție cu WNV în Uniunea Europeană în perioada 2008—2010 a condus la necesitatea elaborării unui ghid cu

recomandări privind măsurile aplicabile pentru asigurarea securității transfuzionale în zonele afectate, în funcție de riscul estimat. Acest ghid este în curs de dezbatere la nivelul statelor membre. România este membru al grupului de lucru care a elaborat versiunea în dezbatere.

Statele membre cu zone afectate în anul 2010 au fost: România, Franța, Italia, Ungaria, Grecia.

III.2. Situația în România

După epidemia cu VWN din anul 1996, MS a implementat în teritoriul considerat la risc (județele riverane Dunării), în perioada de activitate a vectorului (mai—octombrie), sistemul de supraveghere și control al infecției cu VWN. Au fost confirmate anual cazuri de infecție la om.

Măsuri specifice sistemului de transfuzie au fost luate începând cu anul 2008. Aplicarea măsurilor din planurile de acțiune anuale au permis asigurarea securității transfuzionale, fără afectarea capacității de administrare a tratamentului transfuzional în județele cu zone afectate.

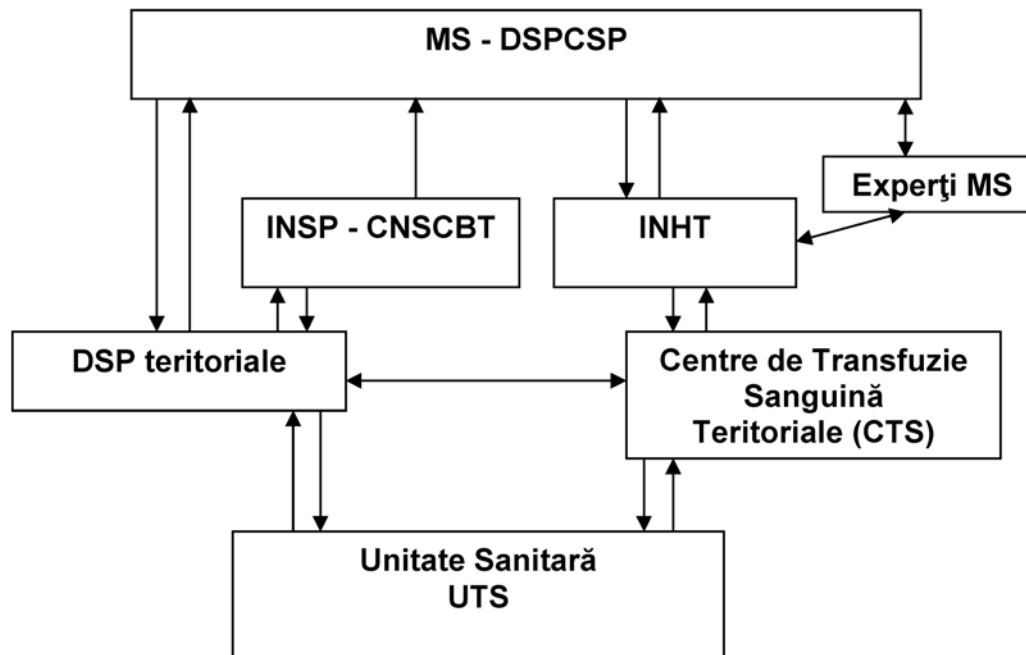
Centrul Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile (CNSCBT) elaborează anual metodologia de supraveghere și control al infecției cu virusul VWN. Perioada de supraveghere este cuprinsă între începutul lunii mai — sfârșitul lunii octombrie.

Măsuri specifice domeniului transfuziei sanguine au fost stabilite de Ministerul Sănătății — Direcția sănătate publică și control în sănătate publică (MS-DSPCSP), în colaborare cu INHT, pe baza riscului estimat de transmitere a infecției cu VWN prin transfuzie, calculat de CNSCBT pentru anul 2010, conform anexei nr. 2, care face parte integrantă din prezentul plan de acțiune.

A fost stabilit grupul de acțiune pentru elaborarea și implementarea planului de măsuri:

- dr. Amalia Canton, director adjunct MS-DSPCSP;
- dr. Andrei Rosin, director INHT, Comisia MS de hematologie și transfuzie;
- dr. Florin Popovici, INSP — Centrul Regional de Sănătate Publică București;
- dr. Anca Sîrbu, INSP — CNSCBT;
- dr. Alina Dobrota, CTS Constanța, Comisia MS de hematologie și transfuzie;
- dr. Corina Posea, Spitalul Clinic de Urgență Universitar București, UTS;
- dr. Simona Pârveu, inspector MS-DSPCSP.

Circuitul de transmitere rapidă a informației*):

Directorul CTS teritorial este persoana de contact pentru transmiterea informațiilor de la nivelul ierarhic superior la unitățile de transfuzie sanguină, este responsabil cu aplicarea planului de acțiune, corespunzător nivelului de risc al zonei teritoriale, în instituția pe care o reprezintă și cu informarea direcției de sănătate publică județene (DSPJ), după caz.

Coordonatorul unității de transfuzie din unitatea sanitară este responsabil cu recepția/transmiterea informațiilor relevante despre infecția cu VWN și pentru luarea măsurilor necesare asigurării utilizării raționale și optime a disponibilului de componente sanguine, acolo unde situația epidemiologică impune aplicarea măsurilor specifice.

Conform definițiilor prezentate în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul plan de acțiune, în România se identifică în prezent două tipuri de zone:

1. zone de risc, la nivelul localităților în care au fost diagnosticate cazuri de infecție neuroinvasivă în ultimii 5 ani și

unde studiile de seroprevalență la om, cai sau păsări arată circulația virusului;

2. zone libere/neafectate, în restul țării.

Apariția primului caz de infecție umană neuroinvasivă într-o zonă neafectată sau de risc o va transforma în zonă afectată. În zona afectată se vor implementa măsuri speciale pentru donatori.

III.3. Context legislativ

Pentru a preveni transmiterea unor boli prin intermediul sângelui și al componentelor sanguine și pentru a asigura un nivel echivalent de calitate și siguranță, Directiva 2002/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind stabilirea standardelor de calitate și securitate pentru recoltarea, controlul, prelucrarea, stocarea și distribuția sângelui uman și a componentelor sanguine și de modificare a Directivei 2001/83/CE impune adoptarea unor cerințe tehnice specifice. Acestea sunt enunțate în anexa III la Directiva 2004/33/CE a Comisiei din 22 martie 2004 de punere în aplicare

*) Schema circuitului este reprodusă în facsimil.

a Directivei 2002/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește anumite cerințe tehnice pentru sânge și componente sanguine, la pct. 2.2.1 „Infecții” fiind prevăzută o perioadă de excludere de la donare de „28 de zile de la părăsirea zonei care prezintă cazuri de transmitere a VWN la oameni” de către potențialii donatori. În anexa III, la pct. 2.3 „Excludere în situații epidemiologice deosebite” se precizează că „în situații epidemiologice deosebite (de exemplu, focare de boli)”, autoritatea competentă națională în domeniul sângelui și componentelor sanguine are obligația de a stabili criteriile de excludere în funcție de situația epidemiologică. Astfel de excluderi ar trebui notificate de către autoritatea competentă Comisiei Europene în vederea desfășurării unor acțiuni comunitare.

Aceste prevederi au fost transpuse în legislația națională prin Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.193/2007 pentru aprobarea normelor privind informațiile care trebuie oferite donatorilor de sânge și de componente sanguine de origine umană, precum și informațiile care trebuie comunicate de către donatori la fiecare donare și admisibilitatea donatorilor de sânge și de componente sanguine umane, cu modificările și completările ulterioare.

IV. Plan de măsuri

a. Măsurile generale pentru populație

Măsurile generale sunt aduse la cunoștința populației de către direcțiile de sănătate publică (DSP) teritoriale prin mijloacele mass-media avute la dispoziție, fiind comunicate și CTS teritoriale.

Măsurile generale pentru populație se referă la:

- a) evitarea expunerii la țânțari prin purtarea de îmbrăcăminte cu mâneci lungi și pantaloni lungi;
- b) utilizarea substanțelor chimice repelente de țânțari;
- c) asigurarea condițiilor care să împiedice pătrunderea țânțarilor în casă;
- d) desecarea bălților de apă din jurul gospodăriilor, îndepărtarea recipienților cu apă stătută.

DSP teritoriale vor pune la dispoziția CTS teritoriale materialele informativ-educative pregătite pentru informarea populației generale, în vederea asigurării diseminării unei informații corecte.

CTS teritoriale au obligația de a afișa la loc vizibil, accesibil populației de potențiali donatori și personalului, informațiile educative furnizate de către DSP teritoriale.

b. Măsuri specifice pentru prevenirea transmiterii VWN care se aplică în sistemul de transfuzie

Măsurile specifice pentru prevenirea transmiterii VWN care se aplică în sistemul de transfuzie sunt stabilite de către MS-DSPCSP și INHT după cum urmează:

b1. Zone libere/neafectate:

b1.1. informarea centrelor de transfuzie sanguină asupra metodologiei de supraveghere a infecției cu VWN pentru sezonul mai—octombrie, elaborată de CNSCBT, și asupra prezentului plan de acțiune;

b1.2. întărirea rigurozității selecției potențialilor donatori prin introducerea în chestionar și în interviu a următoarei întrebări suplimentare: „În ultimele 28 de zile ați călătorit în următoarele localități/țări?”, cu scopul de a identifica persoanele care au tranzitat zone afectate din țară sau din străinătate.

Aceste zone sunt comunicate INHT de către MS-DSPCSP, pe baza informărilor primite prin rețeaua de alertă rapidă europeană și de la INSP-CNSCBT. INHT va informa mai departe CTS teritoriale;

b1.3. excluderea temporară de la donare, pentru o perioadă de 28 de zile, a potențialilor donatori care au călătorit în zonele afectate din țară și din afara țării;

b1.4. întărirea măsurilor de promovare a donării, creșterea colectei și monitorizării stocurilor de sânge și componente sanguine, pentru evitarea apariției de deficit de componente sanguine, în perioada de aplicare a planului de acțiune.

b2. Zone de risc:

b2.1. informarea CTS teritoriale asupra metodologiei de supraveghere a infecției cu VWN pentru sezonul mai—octombrie, elaborată de CNSCBT, și asupra prezentului plan de acțiune;

b2.2. întărirea rigurozității selecției potențialilor donatori prin introducerea în chestionar și în interviu a următoarei întrebări suplimentare: „În ultimele 28 de zile ați călătorit în următoarele localități/țări?”, cu scopul de a identifica persoanele care au tranzitat zone afectate din țară sau din străinătate.

Aceste zone sunt comunicate INHT de către INSP-CNSCBT, prin intermediul MS-DSPCSP, pe baza informărilor primite prin rețeaua de alertă rapidă (EWRS). INHT va informa mai departe CTS teritoriale;

b2.3. excluderea temporară de la donare, pentru o perioadă de 28 de zile, a potențialilor donatori care au călătorit în zone afectate din țară și din afara țării;

b2.4. întărirea măsurilor de promovare a donării, creșterea colectei și monitorizării stocurilor de sânge și componente sanguine, pentru evitarea apariției de deficit de componente sanguine, în perioada de aplicare a planului de acțiune.

b3. Zone afectate:

b3.1. informarea CTS teritoriale asupra metodologiei de supraveghere a infecției cu VWN pentru sezonul mai—octombrie, elaborată de CNSCBT, și asupra prezentului plan de acțiune;

Factorul care conduce la adoptarea următoarelor măsuri specifice este reprezentat de apariția primului caz de boală neuroinvasivă într-o anumită regiune administrativ-teritorială, arondată unui centru de transfuzie;

b3.2. listele actualizate cu zonele afectate din țară și străinătate sunt puse la dispoziția INHT de către INSP-CNSCBT prin intermediul MS-DSPCSP;

b3.3. întărirea rigurozității selecției potențialilor donatori prin introducerea în chestionar și în interviu a următoarei întrebări suplimentare: „În ultimele 28 de zile ați călătorit în următoarele localități/țări?”, cu scopul de a identifica persoanele care au tranzitat zone afectate din țară sau din străinătate.

INHT va transmite CTS teritoriale situația cazurilor umane confirmate de infecție cu VWN și localitățile în care acestea au fost identificate.

CTS teritoriale vor ține permanent legătura cu DSP în vederea cunoașterii localizării cazurilor. CTS va informa DSP asupra măsurilor luate;

b3.4. medicul responsabil cu activitatea de selecție a donatorilor va efectua un examen clinic minuțios și va exclude temporar de la donare potențialii donatori care prezintă semne clinice de infecție virală, semne ale mușcăturilor de țânțari sau alte simptome de boală;

b3.5. excluderea temporară de la donare, pe toată durata sezonului de transmitere a VWN, a tuturor potențialilor donatori de sânge rezidenți în localitățile afectate din teritoriul arondat centrului de transfuzie sanguină, în cazul în care pentru aceste zone nu s-a luat decizia introducerii testării genomului viral în testarea obligatorie a donatorilor;

b3.6. suspendarea acțiunilor de colectă mobilă și în locații fixe din localitățile afectate, în teritoriul arondat centrului de transfuzie sanguină, pe toată durata sezonului de transmitere a VWN, în cazul în care pentru aceste zone nu s-a luat decizia introducerii testării genomului viral în testarea obligatorie a donatorilor;

b3.7. întărirea măsurilor de transmitere a informațiilor postdonare: donatorii eligibili vor fi solicitați să informeze de urgență centrul de transfuzie sanguină dacă, într-un interval de 15 zile de la donare, au constatat apariția unui episod febril cu sau fără rash cutanat.

Aceste informații vor fi înregistrate în fișa donatorului și în registrul centralizator, iar componentele sanguine rezultate din donarea respectivă vor fi retrase și incinerate, dacă nu au fost încă distribuite spitalelor.

Donatorul va fi orientat către spitalul de boli infecțioase în vederea recoltării de sânge pentru testarea anticorpilor IgM antivirus WN.CTS va informa DSPJ despre aceasta.

Dacă se confirmă infecția cu VWN, CTS împreună cu DSPJ efectuează ancheta în vederea aplicării măsurilor necesare în cadrul sistemului de hemovigilență, pentru investigarea pacienților transfuzați cu componentele sanguine obținute din donarea provenită de la donatorul cu infecție confirmată;

b3.8. întărirea măsurilor de utilizare rațională a disponibilului de componente sanguine, în condițiile reducerii numărului de potențiali donatori eligibili la nivelul județului.

CTS din județe cu zone afectate vor trimite adrese oficiale spitalelor către care distribuie componente sanguine pentru a le comunica faptul că:

a) se recomandă limitarea consumului de sânge și componente sanguine și amânarea intervențiilor care nu reprezintă o urgență, pe toată perioada sezonului de transmitere a infecției cu VWN;

b) trebuie să notifice CTS, prin rețeaua de hemovigilență, orice caz care ulterior transfuziei dezvoltă simptome clinice compatibile infecției cu VWN.

În cazul în care zona afectată este o aglomerare urbană, care asigură o pondere considerabilă a numărului de potențiali donatori pentru teritoriul respectiv, astfel încât suspendarea colectei ar afecta grav capacitatea de asigurare a tratamentului

transfuzional pentru spitalele din județ, MS împreună cu INHT decid, în urma analizei de risc făcute de INSP-CNSCBT, măsurile specifice de aplicat. Măsurile stabilite se comunică în scris directorului CTS implicat de către INHT, în maximum 24 de ore de la apariția primului caz confirmat de infecție neuroinvasivă cu VWN. Măsurile potențiale sunt:

1. suspendarea colectei în întreaga aglomerare urbană și asigurarea suportului transfuzional prin distribuirea de componente sanguine de către CTS din județe fără zone afectate către CTS din zona afectată;

În acest caz, INHT va stabili, în colaborare cu directorul CTS din zona afectată, instituțiile furnizoare, ritmul de aprovizionare, modalitatea de transport, asigurând și fondurile necesare;

2. introducerea testării NAT pentru VWN și continuarea colectei fără restricții;

3. introducerea tehnicilor de inactivare virală pentru concentratele trombocitare, în cazul în care acestea sunt disponibile la nivel național;

b3.9. redistribuirea unităților de sânge și componente sanguine de la CTS județene cu o rezervă adecvată către CTS din județele cu zone afectate.

La solicitarea acestor CTS, INHT va dispune asigurarea de componente sanguine pentru zonele afectate de către CTS nominalizate și va stabili modalitatea de aprovizionare, alocând fondurile necesare.

CTS din județele în care nu au fost identificate zone afectate vor lua toate măsurile necesare pentru creșterea colectei, în vederea compensării parțiale a deficitului de componente sanguine din județele cu zone afectate.

MS-DSPCSP și INHT vor analiza permanent impactul măsurilor luate asupra stocurilor de componente sanguine și vor lua măsurile care se impun în cazul în care acestea vor fi afectate.

*ANEXA Nr. 1
la planul de acțiune*

DEFINIȚII

Zona liberă/neafectată este zona/aria geografică în care nu au fost niciodată confirmate cazuri umane de infecție cu virusul West Nile (VWN) și în care nu există dovezi ale circulației virusului. Este aria în care s-au făcut cercetări la oameni (serologie sau testări la donatori), la țânțari (prezența sau lipsa speciilor cunoscute pentru transmiterea VWN, iar în cazul prezenței speciilor vectoare, cercetări privind prezența VWN la

țânțari), la păsări și cai pentru a demonstra absența circulației virusului în zonă.

Zona de risc este zona/aria geografică în care s-a demonstrat prezența infecției la țânțari, păsări, cai sau oameni.

Zona afectată este aria în care în sezonul actual de supraveghere a neuroinfecției cu VWN la om a/au fost confirmat/confirmate unul sau mai multe cazuri.

*ANEXA Nr. 2
la planul de acțiune*

ESTIMAREA CANTITATIVĂ

a riscului mediu de contaminare a unei unități de sânge cu virusul West Nile, la sfârșitul epidemiei din România, în anul 2010

În contextul epidemiei cu virusul West Nile (VWN), există riscul transmiterii acestuia prin transfuzie dacă sângele este recoltat de la un donator aflat în faza de viremie asimptomatică.

Scopul calculării riscului mediu de contaminare (RMC) a unei unități de sânge recoltate de la un donator viremic, dar asimptomatic, este acela de a orienta autoritatea competentă și centrele de transfuzie sanguină în adoptarea celor mai adecvate măsuri de prevenire a transmiterii VWN prin transfuzie, bazate pe criteriul cost-eficiență. Prin această metodă nu poate fi calculat riscul transmiterii VWN la primitorul de sânge, deoarece formula nu ține cont de viabilitatea virusului în unitatea de

sânge/component sanguin în timpul stocării sau preparării acestora și nici de imunitatea primitorului.

În tabelul de mai jos sunt prezentate orientativ valorile RMC în județele afectate, calculat la sfârșitul epidemiei din anul 2010. Calculul a fost făcut de către Institutul Național de Sănătate Publică — Centrul Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile București prin aplicarea modelului matematic propus de Biggerstaff și Peterson. Exprimarea rezultatului s-a făcut la un număr de 100.000 de unități de sânge recoltate.

Județul	Nr. total de cazuri după județul de expunere	Populația	RMC exprimat la 100.000 de unități de sânge recoltate
Constanța	12	723.796	13.0
Ialomița	4	286.980	10.9
Alba	5	372.265	10.5
Călărași	4	311.898	10.1
Sibiu	3	425.322	5.5
Mureș	3	580.222	4.1
București	9	1942.254	3.6
Cluj	3	691.048	3.4
Dolj	3	702.124	3.3
Mehedinți	1	291.051	2.7
Bistrița	1	317.247	2.5
Harghita	1	324.890	2.4
Vrancea	1	389.769	2.0
Teleorman	1	397.990	2.0
Iași	2	825.773	1.9
Vaslui	1	449.524	1.7
Dâmbovița	1	529.781	1.5
Brașov	1	598.313	1.3
Galați	1	608.904	1.3
Buzău	0	480.222	0.0

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

